

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at bemyndige regeringen til at tiltræde en ny protokol (Protokol-2) til den dansk-pakistanske dobbeltbeskatningsoverenskomst af 22. oktober 1987 og dermed gennemføre protokolens bestemmelser i Danmark.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten fra 1987 indeholder nogle bestemmelser, som udløb efter en periode på 10 år. Det drejer sig for det første om nogle bestemmelser, hvorefter danske rederiers betaling af fragtskatter i Pakistan skal reduceres, og dernæst om nogle bestemmelser om såkaldt "matching credit".

1. Fragtskatter.

I lighed med en række andre lande i Syd- og Sydøstasien opkræver Pakistan fragtskatter af udenlandske rederier, der besejler destinationer i Pakistan. En fragtskat er en skat, som opkræves i forbindelse med fragt af gods til eller fra et land, selv om rederiet hverken er hjemmehørende eller har fast driftssted i det pågældende land, og således efter de almindeligt anvendte skattepligtiskriterier ikke er skattepligtigt dér. Grundlaget for opkrævning af fragtskatter varierer fra land til land. For Pakistans vedkommende opkræves 8 pct. af bruttoindtægten ved den pågældende fragt.

Efter OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark følger på dette område, kan indkomst ved skibsfart i international trafik kun beskattes i den stat, hvor rederiets virkelige ledelse har sit sæde (eller hvor rederiet er hjemmehørende). Der kan således ikke efter OECD-modellen opkræves fragtskatter.

Lande med fragtskatter ønsker ofte at opretholde muligheden for at kunne opkræve disse skatter. Lande uden fragtskatter ønsker i sagens natur at undgå dem, da udenlandske fragtskatter vil være en meromkostning for disse landes rederier. Sådanne modsat rettede interesser resulterer ofte i et kompromis, hvor fragtskatter kan opkræves inden for visse begrænsninger.

I den dansk-pakistanske dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 1987 blev det således aftalt, at Pakistan

i de første fem år, hvor overenskomsten var i kraft, skulle nedsætte sine fragtskatter for danske rederier med halvdelen. I den følgende femårsperiode skulle de pakistanske fragtskatter nedsættes med en fjerdedel, og efter en samlet periode på 10 år skulle Pakistan kunne opkræve fragtskatter af danske rederier med fuld pakistansk sats. Dette skal ses i sammenhæng med bestemmelserne om "matching credit", som ligeledes udløb efter en periode på 10 år, jfr. nedenfor.

2. Matching credit.

Nogle udviklingslande forsøger at tiltrække udenlandske investeringer ved i en kortere eller længere periode at give skattenedsættelser til udenlandske virksomheder, der etablerer sig i det pågældende land.

Hvis eksempelvis en dansk virksomhed etablerer en filial i Pakistan, er indkomsten fra filialen skattepligtig hos selskabet i Danmark. Danmark skal efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten give en skattenedsættelse – credit – for den skat, der er betalt i Pakistan. Hvis Pakistan nedsætter sin skat for at tiltrække den danske virksomhed, vil resultatet således blot blive, at den danske skattenedsættelse bliver tilsvarende mindre. Eller med andre ord: Den pakistanske skattenedsættelse kommer ikke den danske virksomhed til gode, men den danske statskasse.

For at undgå denne situation ønsker udviklingslande ofte at få indsat "matching credit"-bestemmelser i sine dobbeltbeskatningsoverenskomster. Ved "matching credit" forstås, at Danmark i eksemplet nedsætter sin skat med det beløb, som den danske virksomhed skulle have betalt, hvis den ikke havde opnået en skattenedsættelse i Pakistan. Herved kommer skattenedsættelsen den danske virksomhed til gode.

Danmark har siden begyndelsen af 1990'erne generelt været betænkelig ved at acceptere "matching credit", idet der heri ligger potentielle muligheder for skatteomgåelse, hvis ikke bestemmelserne er indkapslet på en sådan måde, at den finansielle sektor kan holdes udenfor. I 1987-overenskomsten med Pakistan er der ikke en sådan begrænsning på anvendelsen af "matching credit"-bestemmelserne. Til gengæld blev